

[Carl Petersen.]

Lovforslaget gaar ud paa en Forlæ­n­gelse af den nugældende Lovs Bestem­melser, og de foreslaaede Ændringer vil efter vor Mening betyde en Forbedring af Loven. Det foreslaas, at Laanegrænsen beregnes bl. a. efter Besætnings- og Inventarværdien, som den ansattes ved senest foretagne Skat­teligning. Dette er kun, hvad der er prak­­tiseret, og det er naturligt og rigtigt.

Endvidere udvider § 2 Bestemmelsen om Børns og Svigerbørns Adgang til Over­tagelse af Ejendomme til forhøjet Laanegrænse til ogsaa at omfatte Adoptivbørn og Børnebørn eller disses Ægtefæller.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i den Skik­kelse, hvori det nu foreligger.

Henning Hasle: Vi har nu i et Par Aar eller saa levet under den Lovgivning om Gældsbe­grænsning ved Pantsætning af fast Ejendom, som her foreslaas forlænget. Jeg tror ikke, den paagældende Lovgivning har frembudt afgørende Ulemper, og at den har hjulpet en Del, eller i hvert Fald har med­virket i nogen Grad til Opfyldelse af det Formaal, som Loven tilsigter, anser jeg for ret givet. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Lovforslag gennem­føres hurtigt her i Tinget.

Laurits Pedersen: Denne Forlængelse af Tinglysningsbe­grænsningsloven kan jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning til.

Det er jo saadan, at det i sin Tid var meget omdiskuteret, hvor megen Virkning det vilde have, at man lagde Loft over Ting­lysningsloven. For mig er der ingen Tvivl om, at Tinglysningsbe­grænsningen har været i meget høj Grad medvirkende til, at hele Ejendomshandelen, skønt Ejendomspriserne er steget meget, dog ligger i nogenlunde Ro. Vi kender ikke dette, som vi kendte under forrige Krig, hvor der gik Sport i at handle med Ejendomme, og den ene Ejendoms­slagter efter den anden kørte rundt i Sog­nene. Det tror jeg, at den Lov, som nu foreslaas forlænget, har ikke saa lidt Andel i. Men det er jo ganske givet, at en Stigning i Ejendomspriserne er uundgaaelig, og jeg er ikke sikker paa, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har Ret i, at hvis vi havde sat ind med visse Foranstaltninger, som han har en meget stærk Tiltro til kunde hjælpe, at saa vilde Forholdene være endnu mere rolige, end de er i Øjeblikket, for naar Priserne paa Besætning og Inventar o. s. v. er steget i den Grad, som de er, er det givet,

at Prisen paa den samlede Ejendom maa stige.

De Spørgsmaal, der i øvrigt har rejst sig i Forbindelse med disse Forhold, bliver jo nu behandlet i det Kompleks af Love, der forhandles i 21 Mands Udvalget i disse Dage, saa dem skal jeg ikke omtale nu. Men jeg vil gerne over for den højtærede Indenrigsminister rejse Spørgsmaalet om de unges Adgang til en noget højere Tinglysningsgrænse. Vi har talt om det før, og Ministeriet har sagt, at dette Spørgsmaal maatte vente, til der var truffet andre For­anstaltninger. Nu er der vel Haab om, at der bliver truffet visse andre Foranstalt­ninger, og saa vil der være Rimelighed i, at man hæver Tinglysningsgrænsen for de unges første Køb af Landejendomme. Jeg tror ikke, det vilde afføde nogen Vanske­lighed, om man gjorde dette, og det er ganske givet, at de unge, der i disse Aar, hvor Ejendommene er meget dyre, staar og skal have Adgang til Jord, er meget vanskeligt stillede med Hensyn til deres Laans Place­ring. Hvis man derfor kunde hæve denne Grænse lidt for de unge Landmænds første Køb af Landejendomme, tror jeg, man vilde kunne hjælpe den danske Landbøunddom meget betydeligt i disse Aar, hvor det er saa vanskeligt for den at komme i Besid­delse af Ejendomme.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Rasmussen (Gylling): Det er sikkert i Landbrugets Interesse, at denne Lov op­retholdes; den har bidraget til at holde Spekulationen nede og har ogsaa været en Støtte for Ungdommen. Forudsætningerne for Gældsbe­grænsningsloven er stadig til Stede, og mit Parti kan tiltræde, at Loven forlænges til 30. Juni 1944 med de fore­slaaede Ændringer, som vi anser for heldige.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Oluf Pedersen: Jeg er enig med de øvrige Ordførere i, at denne Lovgivning er nødvendig. Jeg vilde gerne pointere, at jeg anser det for en midlertidig Foranstaltning, dette har jeg ogsaa givet Udtryk for, hver Gang Sagen har været til Behandling. Det er nødvendigt, at Loven snarest muligt bliver efterfulgt af en mere effektiv Lovgiv­ning, og en saadan er jo da ogsaa til Drøf­telse i Øjeblikket. I alt Fald er det tilladt at haabe paa, at der kommer et godt Re­ultat ud af Drøftelserne, saaledes at de unge ikke fortsat bliver mishandlet, som man mishandler dem nu.